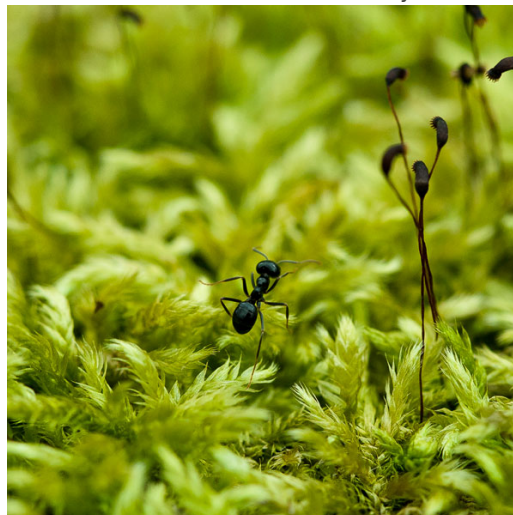

*Until the moss had reached our lips,
And covered up our names.*
Emily DICKINSON

Costerut, el camí menava a verds
senders, i no en vam triar cap ni un.
No triar-ne cap fou la fosca i la cega
drecera al riu que mai vam travessar,
un mot viu, de peixos cafit, baixant
al mar que, només tu, vas escandir.
Tu! Jo no n'he conegut port ni dic
i, ara, gitat boca avall a la roca
del camí, ran de molsa calle i calle
per poder escoltar, d'un bufit, rastres
que interroguen el verd eco emmudit
amb la sorda mordassa del silenci.
Besa l'aire un seguici de maragdes.
Ran de molsa, llum de dol esfullada
al fons de l'ambre, l'estiu mor i put
i passa, de llarg, l'última formiga.
Collida al fang, com una calavera,
per ell rodola, badant-se, una figa.

Fotografia: [Peter Pauly](#)

Button

Button

«Emeralds», de [Julie Byrne](#)